

VERTROUWEN DAT HET GOED KOMT

Het oordeel van de mensen over Jezus ontgoochelt Hem wel een beetje. Om te testen of zijn leerlingen zelf beter weten, stelt Hij hen dezelfde vraag. En ja, Petrus geeft een juist antwoord. Toch mogen de leerlingen dit niet verder vertellen. Jezus wil zich enkel blootgeven aan mensen die Hem vertrouwen en met Hem op weg willen gaan. Die weg loopt niet altijd over rozen. Iedereen moet af en toe een kruis dragen. Je moet het niet zoeken, het komt vanzelf op je weg: een vriend die je niet meer ziet staan, een oma die overlijdt, een lelijke val met de fiets... Dat kan je verdrieten, maar ook dichterbij elkaar en bij Jezus brengen. Want als je op Hem vertrouwt, word je er sterker van.

© Provincie Antwerpen

Meer dan drieduizend leerlingen, leerkrachten en andere lekkerbekken kwamen op de Grote Markt in Antwerpen samen om een ijsje van Fair Trade te smullen. Hiermee willen ze aan de hele wereld tonen dat producten van eerlijke handel belangrijk zijn om het voor iedereen op onze aardbol leefbaar te maken. Het wereldrecord ijsjes eten hebben ze alvast verbroken!

GEHEIMSCHRIFT

Bij elk product past een woord of woorddeel.
Voorbeeld: 20 = 4 x 5 = Je-

20	27	40	28	64	72	8	15
----	----	----	----	----	----	---	----

Zet je de producten op een rij, dan vorm je meteen een zin.

X	2	5	8	9	7
4	VAN	JE-	BEN	OOK	DE
3	IK	GOD	VE-	ZUS	EEN
8	LE	IS	GE-	ZALFDE	KIND

EVANGELIE

Toen Jezus op een keer aan het bidden was, kwamen de leerlingen naar Hem toe. Jezus vroeg hen: „Wie zeggen de mensen dat Ik ben?” Ze antwoordden: „Johannes de Doper, of Elia. Anderen beweren dat een van de oude profeten weer is opgestaan.” Jezus sprak: „En jullie, wie denken jullie dat Ik ben?” Petrus antwoordde: „U bent de gezalfde, door God gezonden.” „Vertel dit aan niemand”, zei Jezus. „De mensenzoon zal veel moeten lijden, Hij zal terecht staan en zelfs gedood worden. Maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

Naar Lucas 9, 18-24
Twaalfde zondag door het jaar

EEN KLEINE KLIMAATTOP IN BELGIE

In december 2009 kwamen de ministers van vele landen samen in Denemarken voor een Klimaatop. Op die vergadering zochten ze een oplossing voor de gevolgen van de opwarming van de aarde. Maar een echte doorbraak kwam er niet.

Vijf basisscholen, vier uit België en een uit Parijs, zetten dit schooljaar het thema MILIEU bovenaan op de agenda.

Via een blog (www.mus-e.eu) wisselden ze ideeën en zelfgemaakte kunstwerken uit. Een miniklimaatop

Ook Parijse kinderen ontdekken wat een bos te bieden heeft. © MUS-E

in Dworp bracht hen allemaal samen. Worden hier wel knopen doorgehakt? De kinderen dachten na over de vraag hoe ze zelf kunnen bijdragen aan een beter leefmilieu. Misschien kan kunst wel helpen om het milieu te verbeteren, dachten ze. Ze spraken enkele kunstenaars aan en gingen aan de slag.

In centrum Destelheide hoor je ze al van ver bezig. We treffen een groep aan die maskers knutselde. Elk masker komt in een gat te liggen op een groot papier. Het lijken eilandjes in de grote wereld. „Ik zou willen dat niemand nog vervuult”, schrijft Diego boven zijn eiland. „De natuur is te mooi en vervuiling is verfoeilijk.” Sven pleit voor meer bomen: „Ik maakte een eiland zonder groen en met veel afval, zodat iedereen ziet hoe triest het daar is.” Nabia knutselde een ‘eiland van schoonheid’. „Nu gaan we een brug brouwen tussen al onze eilanden”, zegt de begeleidster. Met stiften worden de maskers-eilanden met elkaar verbonden. „Samenwerken is immers de enige oplossing voor een betere wereld.” Stel dat jij minister was, of president, hoe zou jij onze planeet beter maken, vragen we? „Veel minder auto's en meer bomen”, stelt Sireh.

Kinderen maken eilanden voor een propere wereld. © Martine Croonen

„En organisaties oprichten die alleen maar met het milieu bezig zijn”, vult Mayssa aan. „Ik zou een auto uitvinden die rijdt op zonne-energie”, zegt Sammy, „en alle vervuilende fabrieken afschaffen.” Of ze geleerd hebben hoe ze, eenmaal terug thuis, zelf ook iets kunnen doen voor de natuur? „Ik zal voortaan zuiniger zijn met papier,” belooft Shayinés, „want voor papier worden er bomen geveld, en die zijn nodig voor de zuurstof. Zonder zuur-

stof geen spel, en het is zo fijn spelen in een bos!” De klas uit Parijs wil niet langer tussen vier muren zitten. Ze hebben bomen ontdekt, en bossen! „Hier is zoveel groen”, zegt Sireh. „Dat zie je bij ons niet.” Ze spelen dan ook de rest van de dag buiten. Her en der boksen ze een hut in elkaar. „Samen vormen ze een heel dorp, voor de kabouters.” Wat kan natuur heerlijk zijn. De moeite waard om er zorg voor te dragen!